

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1.

Cuộc sống tha hương

Chín giờ sáng, bà Vêra đưa cho tôi bức điện: “Cậu ốm nặng, Hằng tới ngay.”

Sau khi quan sát gương mặt tôi, bà bảo:

– Tội nghiệp cho mày. Mày là một con bé thiếu may mắn.

Nói xong, lắc mái đầu đồ sộ, bà quay đi. Mùi nước hoa rẻ tiền tạt lại, vương trong không gian, như một thứ nhựa loãng dính vào các bức tường vôi đã tróc lở. Tôi mặc đồ ngủ, đứng co ro nhìn tấm thân phì nhiêu của người đàn bà gác đàn, đầu óc rối tung. Chính tôi, tôi cũng đang ốm. Những trận viêm phế quản liên miên vừa qua khiến hai vai tôi còng xuống như lão già nghiện nặng. Ngực lép dẹt, không chiếc áo lót nào còn mặc vừa. Khu cư xá chỉ có vài mống đàn ông, toàn thứ đồ cổ. Vậy mà đi qua mặt tôi, họ cũng không buồn đưa mắt liếc qua. Trong số 10 800 rúp dành dụm được, tôi đã tiêu hết 450 tiền thuốc men và thức ăn bồi dưỡng. Tôi dự định tiêu thêm 50 rúp nữa khoản đó, cho đủ sức đi làm. Vậy mà, đúng lúc bức điện trời đánh kia giáng xuống.

– Con điên, mới bánh mắt đã ra đứng ngoài ấy làm gì? Vào phòng ngay không cảm lại một trận nữa thì đời ra tương.

15 Cô bạn cùng phòng hét to. Tôi quay vào, chui trong tấm chăn nồng sức hơi ấm. Hạnh phúc quá. Hôm nay chủ nhật, tất cả đều nghỉ việc. Cả bọn dự định làm bún kiều Việt Nam ăn bữa trưa. Còn lúc này, tất cả rúc trong chăn nghe nhạc. Tiếng nhạc từ căn phòng nào đó từ tầng trên văng xuống. Vừa nghe, vừa thả lỏng tấm thân mệt mỏi, vừa gặm nhấm nỗi nhớ nhà. Khung cửa sổ căn phòng của chúng tôi mở rộng. Không ngọn cây nào vươn được tới đó. Nhưng bù lại, là trời xanh 20 ngăn ngắt, màu xanh trong và lạnh, thăm thẳm đơn côi.

– Điện gì thế Hằng?

Cô bạn tôi hỏi.

– Ông cậu ốm.

Tôi đáp lời.

25 – Cái ông ở Matxcova chứ gì?

– Ừ.

– Nhưng mày cũng vừa ốm dậy.

– ...

– Chỉ còn được nghỉ bốn hôm nữa thôi. Hôm qua, mẹ Tania vừa nhắc đấy.

30 – ...

– Từ đây tới Matxcova có ít đường đất đâu? Những đi về đã đủ ốm rồi.

– ...

– Mà mày xanh bủng ra như đàn bà hậu sản. Không chịu phấn son vào, nhìn phát khiếp. Tôi lặng im, không đáp. Nhưng dường như, cùng lúc với tiếng nói của cô bạn, trong tôi thẳm vang 35 lên lời phản bác:

– Không đi, không đi! Mặc kệ, mặc kệ.

Con đường hun hút lướt qua. Những cột cây số chạy lùi. Các cánh rừng và những đồng lúa mì ngút ngát. Các tỉnh lỵ với chớp nhà thờ và những khuôn viên. Tiếng bánh xe lăn trên đường ray buồn tẻ. Các sân ga trong ánh điện hoặc trong lớp sương mù.

40 Đang nằm, chợt cô bạn tôi vùng lên, vắn tay áo lê thê như thê, cô tới giá sách, chọn một chiếc đĩa hát. Rồi cô mở chiếc máy quay đĩa mới vừa mua, giá 120 rúp. Bỏ tấm vải phủ, bật nắp máy, cô đặt chiếc đĩa hát và cho máy chạy. Tiếng kim chạy xè xè qua những vòng rãnh âm, Cô bạn lại nhảy lên giường, trườn chần. Lúc ấy, tiếng hát bỗng cất lên, đột ngột:

Ở tận sông Hồng em có biết?

45 *Quê hương anh cũng có dòng sông*

Anh mãi gọi với lòng tha thiết

Vàm Cỏ Đông! Oi Vàm Cỏ...

Giọng hát bay chới vói trong không gian. Xanh và lạnh. Trời đang nắng rõ ngoài kia, nhưng cái lạnh ly hương thấm vào da thịt. Bài ca, như sợi chỉ bạc mong manh, lạc lõng giữa khung trời.
50 Nó khiến tôi có cảm giác bị xô đẩy tới tận cùng trái đất. Rồi nó lại kéo tôi về với một triền sông quen, bờ cát nóng bỏng ánh trời, cánh buồm tả tơi chòng chành trên sóng nước, tiếng kêu khắc khoải của lũ chim di trú bay.

Dương Thu Hương, *Những Thiên Đàng Mùa Mù* (2002)

- Bình luận về cách trình bày hoàn cảnh của Hằng trong trích đoạn “Cuộc sống tha hương” trên đây.
- Bình phẩm phương cách tác giả dùng tiếng Việt và hình ảnh để mô tả tâm trạng nhớ quê hương của Hằng.
- Hãy bình phẩm loái kể chuyện của tác giả.
- Bình luận về đề tài và cách trình bày đề tài của trích đoạn này.

2.

ĐI CHÙA HƯƠNG

Hôm nay đi chùa Hương.
Hoa cỏ mờ hơi sương,
Cùng thầy me em dậy.
Em vẫn đầu soi gương.

5 Khăn nhỏ, đuôi gà cao;
Lưng đeo dải yếm đào;
Quần lĩnh, áo the mới;
Tay cầm nón quai thao.

Mẹ cười: “Thầy nó trông!
10 Chùn đi đôi dép cong,
Con tôi xinh xinh quá!
Bao giờ cô lấy chồng?”

Em tuy mới mười lăm,
Mà đã lắm người thăm,
15 Nhờ mỗi mai đưa tiếng,
Khen tươi như trăng rằm.

Nhưng em chưa lấy ai,
Vì thầy bảo người mai,
Rằng em còn bé lắm,
20 Ý đợi người tài trai.

Em đi cùng với mẹ,
Me em ngồi cáng tre,
Thầy theo sau cưỡi ngựa,
Thắt lưng dài đỏ hoe.

25 Thầy me ra đi dò,
Thuyền mấp mênh bên bờ.
Em nhìn sông nước chảy,
Đưa cánh buồm lô lô.

Mơ xa lại nghĩ gần.
30 Đời mấy kẻ tri âm?
Thuyền nan vừa lẹ bước,
Em thấy một văn nhân...

Người đầu thanh lạ thường!
Tướng mạo trông phi thường.
35 Lung cao dài, trán rộng.
 Hỏi ai nhìn không thương?

Chàng ngồi bên me em.
Me hỏi chuyện làm quen:
 “Thưa thầy đi chùa ạ?
40 Thuyền đông giò ôi chen!”

Chàng thưa vâng thuyền đông,
Rồi ngắm giòi mênh mông,
Xa xa mờ núi biếc,
Phon phớt áng mây hồng.

45 Giòng sông nước đục lờ.
 Ngâm nga chàng đọc thơ!
 Thầy khen hay, hay quá!
 Em nghe ngồi ngẩn ngơ.

Thuyền đi, bến Đục qua,
50 Mỗi lúc gặp người ra,
 Thẹn thùng em không nói:
 “Nam vô Adi-đà!”

Nguyễn Nhược Pháp, *Tuyển tập Thơ tiền chiến* (1992)

- Bài thơ này tác giả viết cho ai và trong trường hợp nào?
- Hãy bình phẩm nghệ thuật thơ trong bài thơ “Đi Chùa Hương” của Nguyễn Nhược Pháp.
- Bình luận các đặc điểm thơ trong bài thơ này.
- Bạn cho biết những hưởng của nhà thơ đối với bạn khi đọc xong bài thơ?